

ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ

“การปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ และเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง”

องค์ประกอบ คือ

๑. มีหน้าที่ราชการ
๒. ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ
๓. เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้
๔. มีเจตนาทุจริต

ฐานรายงานเท็จ ต่อผู้บังคับบัญชา

“การรายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง”

องค์ประกอบ คือ

๑. มีการรายงาน
๒. รายงานเป็นเท็จ
๓. รายงานต่อผู้บังคับบัญชา
๔. เป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง

การกำหนดโทษ

๑. หลักนิติธรรมในการกำหนดโทษ

คือ คำนึงถึงระดับโทษตามที่กฎหมายกำหนด

* ความผิดวินัยอย่างร้ายแรง กำหนดโทษสถานหนัก

* ความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง กำหนดโทษสถานเบา

* ความผิดวินัยเล็กน้อย จะงดโทษให้ก็ได้ (ว่ากล่าวตักเตือน ทักท้วง)

๒. หลักความเป็นธรรม

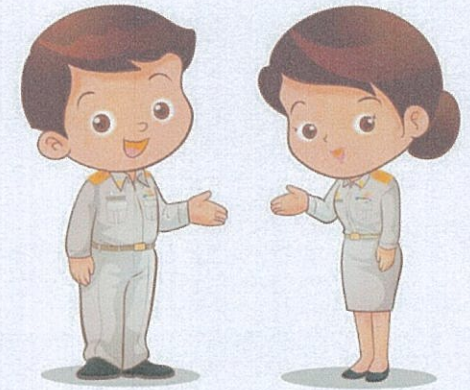
คือ การวางโทษจะต้องให้ได้ระดับเสมอหน้ากัน

ใครทำผิดก็ต้องถูกลงโทษ

๓. นโยบายของทางราชการในการลงโทษข้าราชการ

จริยธรรมของข้าราชการ และการส่งเสริมสนับสนุนให้ ข้าราชการรักษาวินัย

องค์การบริหารส่วนตำบลบ่อพลอย
อำเภอบ่อพลอย จังหวัดกาญจนบุรี

สำนักปลัด
องค์การบริหารส่วนตำบลบ่อพลอย
0 34 510 484

จริยธรรมของข้าราชการ

พนักงานส่วนตำบลและลูกจ้างขององค์การบริหารส่วนตำบลพลอย พึงยึดมั่นในค่านิยมหลัก 10 ประการ ดังนี้

- (1) การยึดมั่นในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
- (2) การยึดมั่นในคุณธรรมและจริยธรรม
- (3) การมีจิตสำนึกที่ดี ซื่อสัตย์ และรับผิดชอบ
- (4) การยึดถือประโยชน์ของประเทศไทยเหนือกว่าประโยชน์ส่วนตน และไม่มีผลประโยชน์ทับซ้อน
- (5) การยืนหยัดทำในสิ่งที่ถูกต้อง เป็นธรรม และถูกกฎหมาย
- (6) การให้บริการประชาชนด้วยความรวดเร็ว มีอัธยาศัย และไม่เลือกปฏิบัติ
- (7) การให้ข้อมูลข่าวสารแก่ประชาชนอย่างครบถ้วน ถูกต้อง และไม่บิดเบือนข้อเท็จจริง
- (8) การมุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน รักษามาตรฐาน มีคุณภาพโปร่งใส ตรวจสอบได้
- (9) การยึดมั่นในหลักจรรยาวิชาชีพขององค์กร
- (10) การสร้างจิตสำนึกให้ประชาชนในท้องถิ่นประพฤติตนเป็นพลเมืองที่ดีร่วมกันพัฒนาชุมชนให้น่าอยู่ คู่คุณธรรมและดูแลสภาพสิ่งแวดล้อมให้สอดคล้องรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน

แนวทางปฏิบัติตาม

ประมวลจริยธรรม

วัตถุประสงค์

- (๑) เป็นเครื่องมือกำกับความประพฤติของข้าราชการ ที่สร้างความโปร่งใส มีมาตรฐานในการปฏิบัติงานที่ชัดเจนและเป็นสากล
- (๒) ยึดถือเป็นหลักการและแนวทางปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ ทั้งในระดับองค์กรและระดับบุคคล
- (๓) ทำให้เกิดรูปแบบขององค์กรอันเป็นที่ยอมรับ เพิ่มความน่าเชื่อถือ เกิดความมั่นใจแก่ผู้รับบริการและประชาชนทั่วไป
- (๔) เกิดพันธะผูกพันระหว่างองค์กรและข้าราชการในทุกระดับ
- (๕) ป้องกันการแสวงหาผลประโยชน์โดยมิชอบ

วิสัยพนักงาส่วนท้องถิ่น

- ⇒ ข้อ ๑ พนักงานส่วนท้องถิ่นต้องรักษาวินัยตามที่บัญญัติเป็นข้อห้ามและข้อปฏิบัติโดยเคร่งครัดเสมอ
- ⇒ ข้อ ๒ พนักงานส่วนท้องถิ่นต้องสนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยด้วยความบริสุทธิ์ใจ

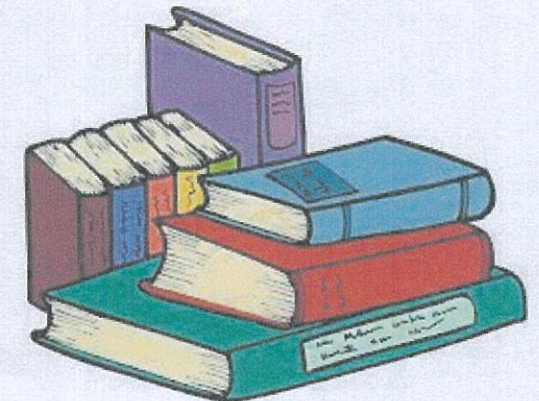
⇒ ข้อ ๓ พนักงานส่วนท้องถิ่นต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความซื่อสัตย์สุจริตและเที่ยงธรรม ห้ามมิให้อาศัยหรือยอมให้ผู้อื่นอาศัยอำนาจหน้าที่ราชการ ของตนไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือทางอ้อมหาประโยชน์ให้แก่ตนเอง หรือผู้อื่นการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มีควรได้เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการและเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

⇒ ข้อ ๔ พนักงานส่วนท้องถิ่นต้องตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ให้เกิดผลดีหรือความก้าวหน้าแก่ราชการ

⇒ ข้อ ๕ พนักงานส่วนท้องถิ่นต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการ ด้วยความอดุสาหะ เอาใจใส่ ระมัดระวังรักษาประโยชน์ของทางราชการ และต้องไม่ประมาทเล่นเล่อในหน้าที่ราชการ

⇒ ข้อ ๖ พนักงานส่วนท้องถิ่นต้องปฏิบัติตาม

- กฎหมาย
- ระเบียบของทางราชการ
- มติคณะรัฐมนตรี
- นโยบายของทางราชการ

สิทธิประโยชน์การลาของพนักงานจ้าง

1. การลาป่วย (โดยมีสิทธิได้รับค่าตอบแทน)

1. พนักงานจ้างตามภารกิจ/พนักงานจ้างผู้เชี่ยวชาญพิเศษ ใน 1 ปี มีสิทธิลาป่วยปกติได้ไม่เกิน 60 วันทำการ
2. พนักงานจ้างทั่วไป ใน 1 ปี มีสิทธิลาป่วยได้ไม่เกิน 15 วัน / 9 เดือน ลาได้ไม่เกิน 8 วัน / 6 เดือน ลาได้ไม่เกิน 6 วัน / ต่ำกว่า 6 เดือน ลาได้ไม่เกิน 4 วัน
3. ให้ออกใบลาที่งานการเจ้าหน้าที่ เพื่อเสนอต่อผู้บังคับบัญชา ในวันแรกที่มาปฏิบัติงานหรือยื่นใบลาล่วงหน้ากรณีแพทย์นัด หากลาป่วยเกิน 3 วัน ต้องมีใบรับรองแพทย์

2. การลากิจส่วนตัว

1. พนักงานจ้างตามภารกิจและพนักงานจ้างผู้เชี่ยวชาญพิเศษ ใน 1 ปี มีสิทธิลากิจได้ไม่เกิน 45 วันทำการ ยกเว้นปีแรกที่เข้าปฏิบัติงานมีสิทธิลาได้เกิน 15 วันทำการ
2. ให้ออกใบลาที่งานการเจ้าหน้าที่ เพื่อเสนอต่อผู้บังคับบัญชา ก่อนล่วงหน้า 3 วัน เมื่อได้รับอนุญาตแล้วจึงจะลาได้
3. พนักงานจ้างทั่วไปไม่มีสิทธิลากิจส่วนตัว

3. การลาพักผ่อน

1. พนักงานจ้างตามภารกิจ/พนักงานจ้างผู้เชี่ยวชาญพิเศษ/พนักงานจ้างทั่วไป ใน 1 ปี มีสิทธิลาพักผ่อนได้ 10 วัน (แต่ต้องผ่านการประเมินผลปฏิบัติงานในรอบ 6 เดือนก่อน)
2. ให้ออกใบลาก่อนล่วงหน้า 3 วัน ที่งานการเจ้าหน้าที่ เพื่อเสนอต่อผู้บังคับบัญชา เมื่อได้รับอนุญาตแล้วจึงจะลาได้

4. การลาคลอบบุตร

1. พนักงานจ้างตามภารกิจ / พนักงานจ้างผู้เชี่ยวชาญพิเศษ / พนักงานจ้างทั่วไป มีสิทธิลาคลอบบุตรได้ไม่เกิน 90 วัน โดยจะได้รับค่าตอบแทนในระหว่างลาไม่เกิน 45 วัน

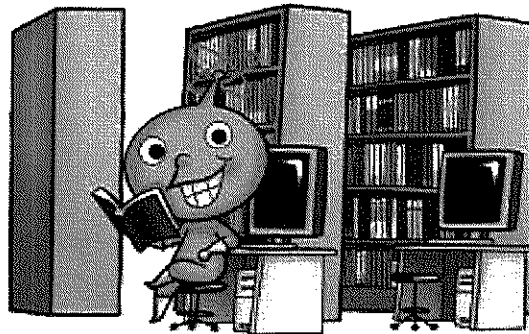
2. เว้นแต่การจ้างในปีแรกถ้าทำงานไม่ครบ 7 เดือน ไม่ได้รับค่าตอบแทนในระหว่างลา

5. การลาอุปสมบทหรือลาไปประกอบพิธีฮัจย์

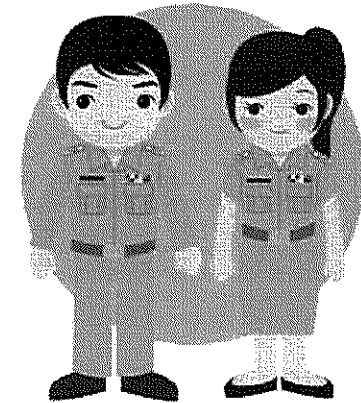
1. พนักงานจ้างตามภารกิจ / พนักงานจ้างผู้เชี่ยวชาญพิเศษ มีสิทธิลาอุปสมบทได้ไม่เกิน 120 วัน โดยได้รับค่าตอบแทนในระหว่างการลา เว้นแต่ในปีแรกที่จ้างจะไม่ได้รับค่าตอบแทน
2. การยื่นใบลาอุปสมบทให้ยื่นล่วงหน้าก่อนไม่น้อยกว่า 60 วัน
3. พนักงานจ้างทั่วไป ไม่มีสิทธิลาอุปสมบท (หากประสงค์จะลาอำนาจการอนุญาตให้ลาเป็นของนายเทศมนตรี)

6. การลาเข้ารับการตรวจเลือกหรือเข้ารับการเตรียมพล

1. พนักงานจ้างตามภารกิจและพนักงานจ้างผู้เชี่ยวชาญพิเศษ มีสิทธิลาได้ตามระยะเวลาที่เข้าฝึก โดยได้รับค่าตอบแทนในระหว่างลา
2. พนักงานจ้างทั่วไป มีสิทธิลาได้โดยได้รับค่าตอบแทนระหว่างลาดังนี้
 - ลาเข้ารับการฝึกวิชาทหาร ได้รับค่าตอบแทนไม่เกิน 60 วัน
 - ลาเพื่อเข้ารับการเตรียมพล ได้รับค่าตอบแทนไม่เกิน 30 วัน
3. พนักงานจ้าง ตามข้อ 1 และข้อ 2 ที่ลาเข้ารับการฝึกฯ และได้รับเงินเดือนจากกระทรวงกลาโหมจะไม่มีสิทธิได้รับค่าจ้างระหว่างลา

คู่มือการบริหารงานบุคคล
สิทธิประโยชน์ว่าด้วยการลา
ประเภทต่างๆ

งานการเจ้าหน้าที่ สำนักปลัด

องค์การบริหารส่วนตำบลป่าฝอย

034 510848

การลาแบ่งออกเป็น 11 ประเภท

1. การลาป่วย
2. การลาคลอบบุตร
3. การลาไปช่วยเหลือภริยาที่คลอบบุตร
4. การลากิจส่วนตัว
5. การลาพักผ่อน
6. การอุปสมบทหรือการลาไปประกอบพิธีฮัจย์
7. การลาเข้ารับการตรวจเลือกหรือเข้ารับการเตรียมพล
8. การลาไปศึกษา ฝึกอบรม ดูงาน หรือปฏิบัติการวิจัย
9. การลาไปปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศ
10. การลาติดตามคู่สมรส
11. การลาไปฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพ

สิทธิประโยชน์การลาของพนักงานส่วนตำบล

1. การลาป่วย

1. ลาป่วยซึ่งจำเป็นต้องรักษาเป็นเวลานานไม่คราว เดียวกันหรือหลายครารวมกันไม่เกิน 60 วันทำการ/ปี
2. การลาป่วยและลากิจ ไม่เกิน 23 วัน จึงจะมีสิทธิได้รับ การเลื่อนขั้นเงินเดือนในรอบครึ่งปีของปี งบประมาณนั้น
3. การลาป่วยตั้งแต่ 3 วัน ขึ้นไป ต้องมีใบรับรองแพทย์
4. ให้ยื่นใบลาป่วยในวันแรกที่มาปฏิบัติราชการ ยื่นก่อน ล่วงหน้ากรณีแพทย์นัด
5. ให้ยื่นใบลาที่งานการเจ้าหน้าที่ เพื่อเสนอต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นจนถึงนายก อบต. เป็นผู้อนุญาต

2. การลาคลอบบุตร

1. มีสิทธิลาได้ไม่เกิน 90 วัน
2. ให้ยื่นใบลาที่งานการเจ้าหน้าที่ เพื่อเสนอต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นจนถึงนายก อบต. เป็นผู้อนุญาต

3. การลาไปช่วยเหลือภริยาที่คลอบบุตร

1. เป็นภริยาโดยชอบด้วยกฎหมาย
2. ลาได้ติดต่อกันไม่เกิน 15 วัน/ครั้ง
3. ให้ยื่นใบลาที่งานการเจ้าหน้าที่ เพื่อเสนอต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้น ภายใน 90 วัน นับแต่วันที่ภริยาคลอบบุตร

4. การลากิจส่วนตัว

1. ลาได้ปีละไม่เกิน 45 วัน ยกเว้นปีแรกที่เข้ารับราชการลาได้ไม่เกิน 15 วัน
2. ให้ยื่นใบลาล่วงหน้าก่อน 3 วันเมื่อได้รับอนุญาตแล้วจึงลาได้ หากลาคลอบบุตรไปแล้วและประสงค์จะลากิจส่วนตัวเพื่อเลี้ยงดูบุตรเพิ่มอีก ให้มีสิทธิ์ลากิจได้อีก 30 วัน

5. การลาพักผ่อน

1. มีสิทธิลาพักผ่อนประจำปีได้ 10 วันทำการ (ยกเว้นผู้บรรจุ เข้ารับราชการครั้งแรกไม่ถึง 6 เดือน/ยังไม่ผ่านการทดลองราชการ)
2. หากผู้ใดลาไม่ครบตามจำนวน ให้ในวันที่เหลือไปสะสมกับปีต่อไป แต่รวมแล้วไม่เกิน 20 วัน (ปี 58 ลาไป 2 วัน คงเหลือ 8 วัน ให้วัน 8 วันที่เหลือไปสะสมกับปี 59 ที่ได้ 10 วัน = 18 วัน)
3. สำหรับผู้รับราชการติดต่อกันมาไม่น้อยกว่า 10 ปี มีสิทธิ์ นำวันลาพักผ่อนมาสะสมรวมกับลาพักผ่อนประจำปีในปีปัจจุบัน ได้ไม่เกิน 30 วันทำการ
4. ให้ยื่นใบลาก่อนล่วงหน้า 3 วัน เมื่อได้รับอนุญาตแล้วจึงลาได้

6. การลาอุปสมบทหรือลาไปประกอบพิธีฮัจย์

1. ลาอุปสมบทให้ยื่นใบลาก่อนล่วงหน้าไม่น้อยกว่า 60 วัน ต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นจนถึงนายก อบต.เป็นผู้อนุญาต
2. สิทธิในการลาอุปสมบท ลาได้ไม่เกิน 120 วัน
3. จะต้องกลับมารายงานตัวภายใน 5 วัน นับแต่วันที่ลาศึกษา

7. การลาเข้ารับการคัดเลือกหรือเข้ารับการเตรียมพล

1. เมื่อมีหมายเรียกให้รายงานผลต่อผู้บังคับบัญชาก่อนล่วงหน้าไม่น้อยกว่า 48 ชั่วโมง
2. เมื่อครบกำหนดการลาแล้ว ให้รายงานตัวกลับเข้าปฏิบัติราชการตามปกติภายใน 7 วัน

8. การลาไปศึกษา ฝึกอบรม ดูงาน หรือปฏิบัติการวิจัย

1. ลากายในประเทศ ยื่นใบลาต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นจนถึงนายกเทศมนตรีเป็นผู้อนุญาต
2. ลาไปต่างประเทศ ยื่นใบลาต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นจนถึงผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้อนุญาต

9. การลาไปปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศ

- ให้ยื่นใบลายื่นล่วงหน้าต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นจนถึง ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้อนุญาต เมื่อได้รับอนุญาตแล้วจึงจะลาได้

10. การลาติดตามคู่สมรส

1. ลาติดตามคู่สมรสมีสิทธิลาได้ไม่เกิน 2 ปี กรณีจำเป็นอาจอนุญาตให้ลาต่อได้อีกไม่เกิน 2 ปี
2. การยื่นใบลากรณีลาภายในประเทศให้ยื่นล่วงหน้าต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับจนถึงนายก อบต. กรณีลาไป ต่างประเทศยื่นล่วงหน้าต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นจนถึง ผู้ว่าราชการจังหวัด

11. การลาไปฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพ

1. มีสิทธิลาได้ตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ในหลักสูตรที่ประสงค์ จะลาแต่ไม่เกิน 12 เดือน
2. ให้เสนอใบลาที่งานการเจ้าหน้าที่เพาเสนอต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นจนถึงนายก อบต.เป็นผู้อนุญาต พร้อมแนบ หลักฐานเกี่ยวกับหลักสูตรที่ประสงค์จะลาและเอกสารที่เกี่ยวข้องประกอบการพิจารณา เมื่อได้รับอนุญาตแล้วจึงจะลาได้

ข้อ ๑๔ ต้องสุภาพเรียบร้อย รักษาความสามัคคี และไม่กระทำการอย่างที่เป็นการกลั่นแกล้งกัน และต้องช่วยเหลือกันในการปฏิบัติราชการระหว่างพนักงานส่วนท้องถิ่นด้วยกัน และผู้ร่วมปฏิบัติราชการ

ข้อ ๑๕ ต้องต้อนรับให้ความสะดวกให้ความเป็นธรรมและให้การสงเคราะห์แก่ประชาชนผู้มาติดต่อราชการเกี่ยวกับหน้าที่ของตนโดยไม่ชักช้า และด้วยความสุภาพเรียบร้อย ห้ามมิให้ดูหมิ่น เหยียดหยาม กดขี่ หรือข่มเหงประชาชนผู้มาติดต่อราชการการดูหมิ่น เหยียดหยาม กดขี่ หรือข่มเหง ประชาชนผู้มาติดต่อราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๑๖ ต้องไม่กระทำการหรือยอมให้ผู้อื่นกระทำการหาผลประโยชน์อันอาจทำให้เสียความเที่ยงธรรมหรือเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน

ข้อ ๑๗ ต้องไม่เป็นการผู้จัดการหรือผู้จัดการหรือดำรงตำแหน่งอื่นใดที่มีลักษณะงานคล้ายคลึงกันนั้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัท

ข้อ ๑๘ ต้องวางตนเป็นกลางทางการเมืองในการปฏิบัติหน้าที่ราชการ และในการปฏิบัติภารกิจปฏิบัติหน้าที่ราชการ และในการปฏิบัติภารกิจอื่นที่เกี่ยวข้องกับประชาชน กับจะต้องปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการว่าด้วยมารยาททางการเมืองของข้าราชการโดยอนุโลม

ข้อ ๑๙ ต้องรักษาซึ่งเสียงของตน และรักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสีย โดยไม่กระทำการใด ๆ อันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว

การกระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุก หรือโทษที่หนักกว่าจำคุกโดยคำพิพากษา ถึงที่สุดให้จำคุก หรือให้รับโทษที่หนักกว่าจำคุกเว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำการอื่นใดได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ผู้ใดฝ่าฝืนข้อห้ามหรือไม่ปฏิบัติตามข้อปฏิบัติทางวินัยตามที่กำหนดในหมวดนี้ ผู้นั้นเป็นผู้การทำผิดวินัย จักต้องได้รับโทษทางวินัย เว้นแต่มีเหตุอันควรงดโทษตามที่กำหนดในหมวด ๘

สถานโทษพนักงานส่วนตำบล มี ๕ สถาน ได้แก่

๑. วินัยอย่างไม่มีร้ายแรง

(๑) ภาคทัณฑ์

(๒) ตัดเงินเดือน

(๓) ลดขั้นเงินเดือน

๒. วินัยอย่างร้ายแรง

(๔) ปลดออก

(๕) ไล่ออก

สถานโทษพนักงานส่วนตำบล มี ๔ สถาน ได้แก่

(๑) ภาคทัณฑ์

(๒) ตัดค่าจ้าง/ค่าตอบแทน

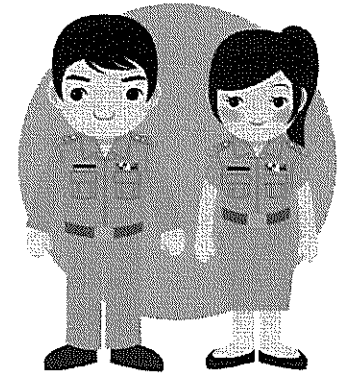
(๓) ลดขั้นค่าจ้าง/ค่าตอบแทน

(๔) ไล่ออก

(ประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล เรื่อง หลักเกณฑ์ และเงื่อนไขเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘)

การดำเนินการทางวินัยของ พนักงานส่วนตำบล

องค์การบริหารส่วนตำบลปอพลอย
อำเภอปอพลอย จังหวัดกาญจนบุรี

วินัยและการรักษาวินัยของพนักงานส่วนท้องถิ่น

วินัย มี ๒ ความหมาย คือ

๑. ระเบียบ กฎเกณฑ์ แบบแผนความประพฤติที่กำหนดให้ข้าราชการต้องยึดถือปฏิบัติ
๒. ลักษณะเชิงพฤติกรรมที่แสดงออกมาว่าสามารถควบคุมตนเองให้อยู่ในกรอบของวินัยได้

วินัย มี ๒ ประเภท คือ

๑. วินัยอย่างไม่มีร้ายแรง
๒. วินัยอย่างร้ายแรง

การรักษาวินัยของพนักงานส่วนท้องถิ่นมี ดังนี้

ข้อ ๑ ต้องรักษาวินัยตามที่กำหนดเป็นข้อห้าม และข้อปฏิบัติไว้ในหมวดนี้ เครื่องครัดอยู่

ข้อ ๒ ต้องสนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยด้วยความบริสุทธิ์ใจ

ข้อ ๓ ต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความซื่อสัตย์และความเที่ยงธรรม

ห้ามมิให้อาศัยหรือยอมให้ผู้อื่นอาศัยอำนาจหน้าที่ราชการของตนไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือทางอ้อม หาประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น

การปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้ หรือ การทุจริตต่อหน้าที่ราชการ และเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๔ ต้องตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เกิดผลดี หรือ

ความก้าวหน้าแก่ราชการ

ข้อ ๕ ต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความอดสาหาเอาใจใส่ รมัตระวังรักษาประโยชน์ของทางราชการ และต้องไม่ประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ

การประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการอันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๖ ต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการมติคณะรัฐมนตรี และนโยบายของรัฐบาลโดยไม่ให้เสียหายแก่ราชการ การปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการมติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐอันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรงเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๗ ต้องถือว่าเป็นหน้าที่พิเศษที่จะสนใจและรับทราบเหตุการณ์เคลื่อนไหวอันอาจเป็นอันตรายต่อประเทศชาติและต้องป้องกันอันตรายซึ่งจะบังเกิดแก่ประเทศชาติจนเต็มความสามารถ

ข้อ ๘ ต้องรักษาความลับทางราชการ การเปิดเผยความลับของทางราชการอันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรงเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๙ ต้องปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา ซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการ โดยชอบด้วยกฎหมาย และระเบียบของทางราชการโดยไม่ขัดขืนหรือหลีกเลี่ยง แต่ถ้าเห็นว่าการปฏิบัติตามคำสั่งนั้นจะทำให้เสียหายแก่ราชการหรือจะเป็นการไม่รักษาประโยชน์ของทางราชการหรือเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย จะเสนอความเห็นเป็นหนังสือทันทีเพื่อให้ผู้บังคับบัญชา

ทบทวน

คำสั่งนั้นก็ได้ และเมื่อได้เสนอความเห็นแล้ว ถ้าผู้บังคับบัญชายืนยันให้ปฏิบัติตามคำสั่งเดิม ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาต้องปฏิบัติตาม

การขัดคำสั่งหรือหลีกเลี่ยงมาปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

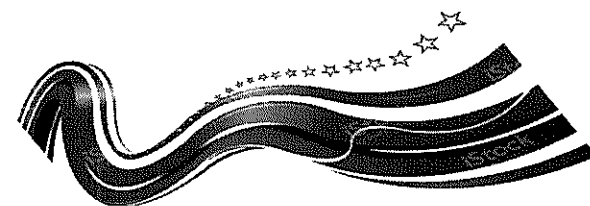
ข้อ ๑๐ ต้องปฏิบัติราชการโดยมิให้เป็นการกระทำการข้ามผู้บังคับบัญชาเหนือตน

ข้อ ๑๑ ต้องไม่รายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชาการ รายงานโดยปกปิดข้อความซึ่งควรต้องแจ้งถือว่าเป็นการรายงานเท็จด้วย

ข้อ ๑๒ ต้องถือและปฏิบัติตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของทางราชการ

ข้อ ๑๓ ต้องอุทิศเวลาของตนให้แก่ราชการจะละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการมิได้

การละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร เป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง หรือละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันอย่างเป็นเวลาเกินกว่าสิบห้าวัน โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร หรือโดยมีพฤติการณ์อื่น แสดงถึงความจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

สร้างระบบเข้มแข็ง ด้านทุจริต

กฎหมายอย่างเดียวจึงไม่สามารถปราบปราม
ทุจริตได้ ต้องอบรม ลูกหลานให้เกรงกลัวกฎหมาย สั่ง
สอนคนให้มีจริยธรรมอดทนต่อบาปเริ่มที่จิตสำนึกของ
ตัวเองเป็นพื้นฐาน ผู้มีอำนาจต้องหาตัว เป็นตัวอย่าง คน
ไทยต้องอยู่อย่างมีความหวัง

๑. ผู้นำต้องมีจิตสำนึกที่ดีเป็นตัวอย่างที่
น่าเชื่อถือและประชาชน เชื่อมั่นว่าเป็นคนดี มีคุณธรรม
ความซื่อสัตย์
๒. คอร์ปชั่นต้องแก้ทั้งระบบตั้งแต่วิธีการเลือก
คนเข้ามาสู่การเมือง และเข้ามาเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐต้อง
สร้างอุดมการณ์หาเพื่อชาติ บ้านเมือง
๓. เลิกระบบอุปถัมภ์ และความฟุ่มเฟือยใน
รูปแบบต่างๆ
๔. หน่วยงานและเจ้าหน้าที่ที่มีหน้าป้องกันและ
ปราบปรามการ ทุจริตต้องเป็นอิสระ
๕. ต้องจัดสวัสดิการและรายได้ให้ดี
๖. ลงโทษผู้กระทำความผิดทั้งผู้ให้และผู้รับอย่างรุนแรง
เฉียบขาด
๗. โปร่งใส ตรวจสอบได้

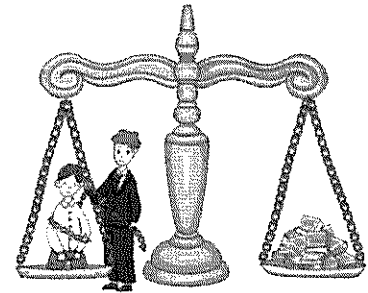
กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์
11/11/2558

ค่านิยมหลักของคนไทย ๑๒ ประการ ตามนโยบาย คสช.

๑. มีความรักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์
๒. ซื่อสัตย์ เสียสละ อดทน มีอุดมการณ์ในสิ่งที่ดีงามเพื่อ
ส่วนรวม
๓. กตัญญูต่อพ่อแม่ ผู้ปกครอง ครูบาอาจารย์
๔. ใฝ่หาความรู้ หมั่นศึกษาเล่าเรียนทั้งทางตรง และ
ทางอ้อม
๕. รักษาวัฒนธรรมประเพณีไทยอันงดงาม
๖. มีศีลธรรม รักษาความสัตย์ หวังดีต่อผู้อื่น เพื่อแม่และ
แบ่งปัน
๗. เข้าใจเรียนรู้การเป็นประชาธิปไตย อันมี
พระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขที่ถูกต้อง
๘. มีระเบียบวินัย เคารพกฎหมาย ผู้น้อยรู้จักการเคารพ
ผู้ใหญ่
๙. มีสติรู้ตัว รู้คิด รู้ทำ รู้ปฏิบัติตามพระราชดำรัสของ
พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
๑๐. รู้จักดำรงตนอยู่โดยใช้หลักเศรษฐกิจพอเพียงตาม
พระราชดำรัส ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รู้จักอด
ออมไว้เมื่อยามจำเป็น มีไว้พอกินพอใช้ ถ้าเหลือก็
แจกจ่ายจทานุ้ยและพร้อมที่จะขยาย กิจการเมื่อมีความ
พร้อม เมื่อมีภูมิคุ้มกันที่ดี
๑๑. มีความเข้มแข็งทั้งร่างกาย และจิตใจ ไม่ยอมแพ้ต่อ
อำนาจฝ่ายต่ำ หรือกิเลส มีความละลายเกรงกลัวต่อบาป
ตามหลักของศาสนา
๑๒. คำนึงถึงผลประโยชน์ของส่วนรวม และของชาติ
มากกว่า ผลประโยชน์ของตนเอง

การป้องกัน และปราบปรามการทุจริตในองค์กร

องค์การบริหารส่วนตำบลบ่อพลอย อำเภอบ่อพลอย จังหวัดกาญจนบุรี

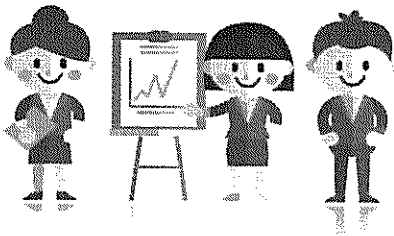
การเสริมสร้างวัฒนธรรมองค์กร

การสร้างวัฒนธรรมองค์กรให้ได้ผล ต้องอาศัยองค์ประกอบสำคัญ อย่างน้อย ๓ อย่างเป็นพื้นฐาน

๑. การเป็นตัวอย่างที่ดีของผู้บริหาร ระดับสูง
๒. การมีส่วนร่วมของพนักงานมากที่สุดเท่าที่เป็นไปได้
๓. การมีกิจกรรม เพื่อกระตุ้นเตือน ต่อเนื่องและแนวทางการประเมิน และติดตามผลที่เป็นธรรม

เครื่องมือที่นำมาใช้ในการเสริมสร้างวัฒนธรรมองค์กร เพื่อความยั่งยืน

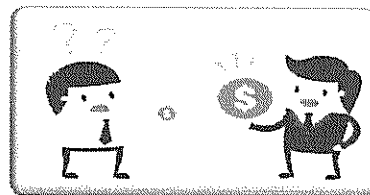
- การมีส่วนร่วม
- การเปิดใจกว้าง
- ความไว้วางใจ และการยอมรับ
- ข้อผูกพันหรือพันธสัญญา
- ปณิธานในการจัดข้อขัดแย้ง
- ความเป็นเอกฉันท์หรือฉันทามติ
- การตัดสินใจ
- การรวมพลัง
- จุดการเปลี่ยนแปลงและการพัฒนา
- มุ่งหมายและวัตถุประสงค์

พลังความสามารถแสดงออกได้ในหลายมิติ

๑. การไม่ดูตายต่อความอยู่ดีหรือการไม่นิ่งเฉยต่อความ ไม่ถูกต้อง เช่น การลุกขึ้นเปิดโปงการทุจริตแม้จะเห็นว่ามีความอันตรายต่อชีวิตอยู่ข้างหน้า
๒. ความห้าวหาญที่จะเสนอแนวทางการบริหารจัดการที่ดีกว่า ซึ่งจะช่วยลดการทุจริตแม้ว่าต้องเสี่ยงต่อ การขัดผลประโยชน์ ของผู้มีอิทธิพล ซึ่งโกงกิน อยู่ในระบบเดิม
๓. ความกล้าแสดงจุดยืนอย่างสร้างสรรค์ในการไม่ร่วมมือกับการทุจริต
๔. การชี้แนะโดยใจสุจริตเพื่อให้เห็นช่องโหว่ของระบบ การ บริหารที่อาจมีการทุจริตได้ และเสนอแนะแนวทางแก้ไขอย่าง เป็นรูปธรรม
๕. การเข้าร่วมสนับสนุนผู้ริเริ่ม ต่อสู้การทุจริตในรูปแบบข้างต้น ทั้ง ๔ ข้อ จนก่อให้เกิดพลังมวลชนอันเข้มแข็งในการต่อสู้กับกระบวนการทุจริตและระบบฉ้อฉล

“กลไกการส่งเสริมพลังความดี”

การส่งเสริมพลังความดี

ต้องประกอบด้วยกลไกต่างๆต่อไปนี้ รวมกันเป็นอย่างน้อย ลาพังข้อใดข้อหนึ่งจะไม่เพียงพอในการ ต่อสู้กับกระบวนการทุจริตและระบบฉ้อฉล

- ๑.การทำให้เป็นคนที่ยืนอย่างปลอดภัยในสังคม เช่น การมีช่องทางให้เสียงของผู้เปิดโปงการทุจริต ได้ทำงานอย่างมีประสิทธิภาพและปลอดภัย การมีสื่อมวลชนที่อิสระและพึ่งได้และการมีเกราะกำบังภาคประชาชนที่เข้มแข็ง เป็นต้น
๒. การทำให้ความคิดดีๆ ของคนดีๆ มีเวทีเผยแพร่ แลกเปลี่ยน แบ่งปัน และรวมตัวกัน เช่น การรวมตัวกันของแนวร่วมปฏิบัติเพื่อการต่อต้านการทุจริตของภาคเอกชน
๓. การให้โอกาสระบบใหม่ที่ดีกว่าให้ได้มีโอกาส นำไปปฏิบัติจริงๆ ระบบใหม่ที่ดีกว่าที่ว่า คือ ระบบ การแก้ไขปัญหามาตรานะที่ไม่ เพียงมุ่งแก้ปัญหาความทุกข์ยากของประชาชน แต่ยังสามารถช่วย ลดการทุจริต
๔. การประเมินผลสัมฤทธิ์โครงการ/ระบบ/นโยบายใหม่ด้วยการ เปรียบเทียบระดับของการทุจริตในโครงการเก่า และมอบรางวัล กับโครงการที่ทำให้มูลค่าและโอกาสของการทุจริตลดลง
๕. การเผยแพร่ชัยชนะ ตลอดจนวิธีและวิธีการเอาชนะของผู้ที่ใช้ ความดี และยืนยันหยั่งยึดมั่นในความดีท่ามกลางกระแสธารแห่งการ ทุจริตจนได้รับชัยชนะอันยั่งยืนและแท้จริง ข้อนี้สามารถทำได้ทันที และต้องทำอย่างต่อเนื่องและกว้างขวาง
๖. ในระยะยาว สร้างวัฒนธรรมและทุนทางสังคม ที่ไม่ยอมรับการใช้ อภิสิทธิ์ การฝากฝัง อำนาจอิทธิพล ความเกรงใจ และการทุจริตทุก รูปแบบโดยผ่านการอบรมกล่อมในบ้าน โรงเรียนการสื่อสารมวลชน เป็นต้น

